

ARTISTEN

Onsdag 28 mars 2001 kl 19.00

Debutkonsert:

Ann Elkjær Hansen - flöjt Joakim Kallhed - piano

Ernst von Dohnányi
(1877-1960)

Passacaglia op. 48, nr 2 för soloflöjt (1959)

Sergej Prokofiev
(1891-1953)

Sonat i D-dur, op. 94
Moderato
Allegretto scherzando
Andante
Allegro con brio

Paus

Eugène Bozza
(1905-1991)

Agrestide

Mats O Hansson
(f 1960)

Di là dal fiume e tra gli alberi (2001)

Francois Borne
(1840-1920)

Fantaisie brillante sur Carmen

Fotografering och bandinspelning vid konserten är inte tillåten
Musikhögskolan vid Göteborgs universitet

Ann Elkjær Hansen

föddes 1974 och växte upp i Sunne, Värmland. Hon började spela flöjt som nioåring och antogs 1992 till Ingesunds Musikhögskola. Efter examen följde vidare studier vid det Kgl. Danske Musikkonservatorium i Köpenhamn, för prof. Toke Lund Christiansen. Sedan 1997 studerar Ann i diplomklassen vid Musikhögskolan i Göteborg för Gérard Schaub, Anders Jonhäll och Joakim Kallhed. Under läsåret 1998/1999 tog hon uppskov för att studera vid Royal Academy of Music i London för prof. William Bennett, och belönades där med flera priser för sitt flöjtspel, bl. a. "The Queens Commendation for excellence, to the best all-round student of the year". Ann uppmärksammades också i Ljunggrenska tävlingen för unga musiker våren 1999, där hon vann andra pris. Hon har även erhållit Kungl. Musikaliska Akademiens stipendier för utlandsstudier.

Joakim Kallhed

utbildades på musikhögskolan i Göteborg där han tog sin diplomexamen 1990. Vid ett flertal tillfällen har han tilldelats Kungl. Musikaliska Akademiens stipendier. Joakim är verksam både som solist, kammarmusiker, ackompanjator och kapellmästare vid teatrar. Han har genomfört turnéer i Europa, Syd- och Nordamerika. Turnén i USA inkluderade även en konsert i Carnegie Hall. Han har spelat in flera Cd-skivor, bl. a. på skivmärket NAXOS. Han har gjort radioinspelningar för P2 musik och även framträtt i TV tillsammans med Victor Borge. Till vardags har han en anställning på Göteborgsoperan.

Ernst von Dohnányi (1877-1960)

Ungersk tonsättare, pianovirtuos, dirigent och administratör, satt en dag i juni 1959 i sin trädgård i Florida och diskuterade Brahms musik med sin vän, flöjtisten Ellinor Lawrence. De var överens om att det var synd att Johannes Brahms aldrig skrev någon musik för flöjt. Dohnányi fick då idén att "skriva ett stycke av Brahms" för flöjt och följden blev hans op. 48; nr. 1, Aria, och nr. 2, Passacaglia. Verken blev Dohnányis sista fullbordade. Passacaglian har tagit idén från Bachs partitor för soloinstrument, där violinen eller flöjten är kapabel att frammana såväl melodi som ackompanjemang.

Sergej Prokofiev (1891-1953)

föddes i Ukraina och inspirerades av den franske flöjtisten Georges Barrères "himmelska klang", och tillägnade honom sin flöjtsonat i D-dur, komponerad sommaren 1943. På violinisten David Oistrachs uppmaning gjorde han senare en omarbetning för violin med oförän-

drad pianostämma. Allt sedan dess har violinversionen varit den mest spelade. Gemensamt för sonatens fyra satser - och för Prokofievs musik i stort - är de tvära kasten mellan lyriska och burleska partier.

Eugène Bozza (1905-1991)

var en lysande student vid Pariskonservatoriet med förstapriser i såväl dirigerings-, komposition- som violin. Hans verkförteckning innehåller operor, baletter, storskaliga symfoniska verk och körverk. Mest känd är han dock för sin kammarmusikproduktion för en mängd olika besättningar, där blåsinstrumenten spelar en framträdande roll. *Agrestide* för flöjt och piano komponerades 1942. Trots titeln (härledd ur franskans "agreste", som betyder ohyfsad, bondsk, okultiverad) är det ett stycke där flöjten får visa sina eleganta kvaliteter.

Mats O Hansson (f 1960)

Di là dal fiume e tra gli alberi (över floden och in bland träden). En lek med minnet. Dels minnet av sex av mina tidigare verk, från vilka jag lånat teman för att använda i en slags lager-på-lager teknik - en musikalisk akvarell där färgerna blandas med varandra och lyser igenom - ett collage. Dels minnet i nuet. Jag skulle vilja göra jämförelsen med en mosaik man betraktar på mycket nära håll, man ser endast bitarna en och en. Avlägsnar man sig framträder allteftersom nya sammanhang tills man befinner sig tillräckligt långt ifrån för att se hela motivet och inte alls de små bitar som utgör det. Avståndet till mosaiken skulle kunna jämföras med tempot med vilket man spelar tonerna i en melodi. Vid mycket långsamt tempo "betraktar" man tonerna en och en, men man har svårare att "se" melodin. Ökar tempot blir nya sammanhang synliga. Stycket är komponerat speciellt till Ann Elkjær Hansen.

Mats O Hansson

Francois Borne (1840-1920)

verkar ha levt ett liv i skymundan, eftersom det är omöjligt att få fram några uppgifter om hans liv eller verk som tonsättare! Hans Carmenvariationer efter George Bizets opera ansluter sig till en lång tradition av liknande variationsverk för flöjt och piano. I *Fantaisie brillante sur Carmen* är flöjtens första entré hämtad från operans slut, när Don José vädjar till Carmen att inte lämna honom - ne me quitte pas - och finalen är en virtuos variation över Escamillos bravurnummer.

(verkkommentarer Dohnányi och Bozza: Urban Häggglund)

